

величини прибутку, найкраще враховувати усі фактори, пов'язані з експлуатацією об'єкта основних засобів.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ

Стеклова Н.В.

Науковий керівник – Філатова І.О., асистент

В сучасній економічній літературі наявність у підприємства кредиторської заборгованості оцінюється дуже неоднозначно. Оскільки вона впливає на величину оборотного капіталу компанії, дозволяє ефективно використовувати тимчасово вільні кошти і не допускати появи безнадійних боргів. Особливої актуальності набуває питання раціонального обліку кредиторської заборгованості. На сьогодні одним з найбільш складних і суперечливих питань бухгалтерського обліку є облік кредиторської заборгованості, пов'язаний з існуванням проблеми неплатежів.

Існує багато недоліків платіжної політики підприємства, проте найбільш суттєвішим є наявність простроченої кредиторської заборгованості, здебільшого перед постачальниками та підрядниками. Невчасне погашення цієї заборгованості спричиняє сплату штрафів, а це відповідно негативно відображається на фінансовому стані підприємства та створює підприємству репутацію ненадійного партнера на ринку. Важливим у процесі облікової політики є відстеження саме виникнення фактів заборгованості та своєчасного її погашення.

Методологічні вимоги до формування в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності інформації про зобов'язання, а також принципи їх відображення визначає П(с)БО 11 «Зобов'язання». Дослідженню проблем обліку кредиторської заборгованості присвятили роботи вітчизняні та зарубіжні вчені, зокрема такі, як Цал-Цалко Ю.С., Партин Г.О., Загородній А.Г., Голов С.Ф., Костюченко В.М., Бутинець Ф.Ф., Горещька Л.Л., Ткаченко Н.М., та ін. Аналіз наукових праць із досліджуваної проблематики свідчить про те, що є підвищена увага до питань кредиторської заборгованості, що пов'язано із необхідністю врахування змін сучасного бізнес-середовища.

Основним джерелом погашення кредиторської заборгованості є виручка від реалізації. Тому підприємству потрібно застосовувати ефективні методи управління кредиторською заборгованістю, аби надходження грошових сум від дебіторів передували в часі терміну погашення усіх видів заборгованостей. Однією із розповсюджених основ виникнення зобов'язань є господарський договір в якому вказується

порядок і форми розрахунків з кредиторами. За таких умов важливо зробити правильний вибір постачальника чи підрядника та визначити основні умови договору, які також впливають на строки позовної давності.

Вдосконалення аналітичного обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками полягає у впровадженні в облікову систему певного аналітичного документа, а саме, «Відомості розрахунків з постачальниками (підрядниками)». Даний документ пропонується вести в розрізі кожного постачальника чи підрядника, за допомогою якого будуть відображатися всі операції, які здійснювалися з кожним постачальником (підрядником) протягом року задля усунення факту виникнення простроченої кредиторської заборгованості. Ведення цієї відомості дасть змогу спеціалісту, що відповідає за правильність та своєчасність розрахунків з постачальниками та підрядниками, щодня правильно планувати платіжний баланс і здійснювати своєчасне погашення кредиторської заборгованості.

Введення аналітичних документів дозволить удосконалити облік кредиторської заборгованості на підприємстві, шляхом забезпечення контролю своєчасності розрахунків.

Таким чином, можна зробити висновок, що кредиторська заборгованість - це важливий елемент складного механізму підприємства. Для удосконалення обліку кредиторської заборгованості маємо, насамперед, здійснювати облік з метою недопущення прострочення термінів платежу та доведення заборгованості до висування штрафних санкцій до підприємства. Для цього необхідно розробити план першочергової сплати кредиторами боргу та вжити певних заходів, щодо кредиторів. Система розрахунків на підприємстві повинна достатньою мірою відображати та характеризувати господарську діяльність з необхідною конкретизацією. Також за умов автоматизації необхідно впровадити ряд заходів, які б забезпечували економічну стійкість та конкурентоспроможність підприємства, також аналізувати співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості на підприємстві.